

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716209639
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716209639.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom A. XXX/X, XXX 01 Krupina, zastúpenému Mgr. Iankom Troiakom, advokátom so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 205,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/25/2016-152 zo dňa 20. februára 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 20. februára 2018 (v poradí druhým) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 195,- eur spolu 5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 195,- eur od 21.12.2009 do zaplatenia v mesačných splátkach 20,- eur, vždy do 25.-ho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh naraz (I. výrok), vo zvyšnej časti istiny a príslušenstva žalobu zamietol (II. výrok) a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 89,72% (III. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 05.08.2016 bolo zaplatenie sumy 205,57 eur spolu s 5%-ným úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 20.12.2009 do zaplatenia titulom uzatvorenej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 06.08.2009, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 300,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver spolu s poplatkom 180,- eur v 5-tich mesačných splátkach po 96,- eur počnúc dňom 15.09.2009. Žalovaný vedel, že úver nebude splácať, preto ho Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 5T/113/2010-132 z 31.08.2010 uznal vinným z prečinu úverového podvodu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť dňa 31.08.2010.

1.2. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp./25/2016-50 zo dňa 07.04.2017 o zamietnutí žaloby z dôvodu premlčania nároku (v poradí prvý) bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/216/2017-72 zo dňa 27.07.2017. Krajský súd (v bode 7 uznesenia) konštatoval, že posúdenie, či sa žalobca domáha plnenia zo zmluvy alebo zo zodpovednostného právneho vzťahu je kľúčové aj pre posúdenie otázky premlčania žalovaného nároku, nakoľko žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 07.04.2017 vzniesol námietku premlčania a uviedol, že podľa žalovaného nie je presne špecifikovaný právny titul, na základe ktorého sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy. Následne dodal, že má za to, že podkladom podanej žaloby je zmluva o úvere a ide o spotrebiteľský právny vzťah. Odvolací súd zdôraznil, že ak je predmetom konania plnenie zo zodpovednostného právneho vzťahu na náhradu škody, okresný súd je viazaný výrokom o tom, či bol skutok spáchaný a kto ho spáchal. Ustálenie výšky škody v trestnom konaní bolo len kvalifikačným znakom trestného činu, preto určenie skutočnej výšky škody predpokladá zistenie obsahu práv a povinností z úverovej zmluvy a platnosti jej jednotlivých ustanovení aj z hľadiska spotrebiteľského práva v prípade, ak ide o spotrebiteľský vzťah alebo spotrebiteľský úver.

1.3. Súd prvej inštancie v skutkových zisteniach (druhého) rozsudku uviedol, že žalobca je zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I. Účastníci (od 01.07.2016 strany sporu, pozn. odvolacieho súdu) uzatvorili dňa 06.08.2009 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému sumu XXX,- eur za poplatok XXX,- eur pri mesačnej splátke 96,- eur počnúc dňom 15.09.2009. Žalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/113/2010-132 zo dňa 31.08.2010, právoplatným 31.08.2010, uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu. Žalobca bol ako poškodený odkázaný s nárokom na náhradu na občianskoprávne konanie. Podľa trestného rozkazu žalovaný uhradil žalobcovi dňa 07.04.2010, 19.05.2010 a 28.06.2010 sumu 105,- eur.

1.4. Následne okresný súd v odôvodnení uviedol, že súd vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen, posúdil vzťah ako zodpovednostný. Pôvodne žalovaný vzniesol námietku premlčania, od ktorej po rozhodnutí krajského súdu upustil. Napriek tomu súd posúdil vec tak, že žalobou je uplatnený nárok v 10 ročnej premlčacej dobe, nakoľko úver bol poskytnutý žalovanému dňa 06.08.2009, splatný sa stal 20.12.2009, a teda podaním žaloby dňa 05.08.2016 v 10 ročnej premlčacej lehote nárok žalobcu nie je premlčaný. Súd posúdil vec ako spotrebiteľskú.

1.5. V ďalšej časti rozsudku okresný súd citoval ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalovaný podpísal formulárové znenie úverovej zmluvy kde bolo uvedené, že na účel zamestnania. Žalovaný bol však stavebný robotník a prostriedky z poskytnutého úveru spotreboval na účely rodiny. S týmto ustanovením sa nekalou obchodnou praktikou žalobca pokúsil o vylúčenie zmluvy spod režimu spotrebiteľských úverov. Dôkazné bremeno na preukázanie zhody proklamovanej okolnosti medzi zmluvnou proklamovanou okolnosťou poskytnutia úveru má veriteľ. K tomuto zaujal stanovisko Krajský súd v Trnave sp. zn. 10CoE/70/2010, Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013. Títo vo svojom rozhodnutí posudzovali obchodné podmienky čo sa týka poplatku, keď 1/3 z poplatku mali byť úroky a zvyšok na poskytovanie prípadu. Zmluvu súd posúdil ako absolútne neplatný právny úkon s poukazom na to, že takto vysoko dohodnutá odplata za poskytnutie úveru, 300,- eur s poplatkom 180,- eur je úžerou, a teda odporuje dobrým mravom v súlade § 3 Občianskeho zákonníka a vyhlásil túto zmluvu nielen v časti dohodnutého poplatku, ale úplne celú zmluvu ako neplatnú, v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľský vzťah vzhľadom na uzatvorenie zmluvy dňa 06.08.2009, súd posúdil vec v súlade so zákonom číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.12.2008 zákona 659/2007 Z. z.. Čo sa týka splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd posúdil v zmysle súčasnej právnej úpravy, nakoľko len zákonom číslo 279/2017 Z. z. zo dňa 12.10.2017, ktorý bude účinný od 01.05.2018 došlo k zmene termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov na výšku, počet a frekvenciu splátok. V súčasnosti však platí pôvodná právna úprava v zmysle § 2 zákona číslo 258/2001 Z. z. v znení zákona číslo 659/2007 Z. z.. Tým pádom, že neobsahuje RPMN, termín splátok istiny úveru a iných poplatkov sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi bol poskytnutý úver 300,- eur. V trestnom rozkaze sa uvádza, že splatil 105,- eur, preto tým, že súd považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov je povinný vrátiť žalovaný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 195,- eur v súlade s § 451 Občianskeho zákonníka. Tým, že sa dostal do omeškania od splatnosti pohľadávky je povinný zaplatiť mu aj 5%-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 195,- eur od 21.12.2009 do zaplatenia.

1.6. Okresný súd v súlade s § 217 ods. 2 a § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku určil, že žalovaný je povinný zaplatiť pohľadávku v mesačných splátkach 20,- eur, vždy do 25.-ho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh naraz. Prihliadol na to, že žalovaný je stavebný robotník s minimálnym príjmom a má množstvo exekúcií. Vo zvyšnej časti istiny, príslušenstva žalobu zamietol.

1.7. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie citoval § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“). Uviedol, že zistil pomer úspechu a neúspechu žalobcu voči žalovanému 89,72 %, preto priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v takomto rozsahu.

2. Proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) C.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Žalobca (ďalej tiež „odvolateľ“) namietol spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 06.08.2009 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom s odkazom na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka mala úverová zmluva povahu absolútneho obchodu a aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná. Žalobca, ktorý nemal povinnosť dodatočne skúmať, na čo bol poskytnutý úver použitý, uveril vyhláseniu žalovaného, ktorý v skutočnosti použil úver na iný účel. Je potrebné akcentovať dobrú vieru žalobcu aj s odkazom na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci C-464/01 Gruber. Uzatvorenie zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka svojím konaním žalovaný vyvolal a inicioval. Úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru upraveného zák. č. 258/2001 Z. z. (neskôr zák. č. 129/2010 Z. z.) a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia zmenkou sa na tieto druhy zmlúv v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/313/2016 zo dňa 31.05.2017 nevzťahuje. Okresný súd podľa odvolateľa nedostatočným skutkovým zistením, majúcim za následok zaujatie predčasného právneho záveru, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vadu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie (neprihliadol na skutočnosť, že žalovaný v zmluve uviedol, že má záujem použiť úver na účel výkonu povolania a v odôvodnení rozsudku sa s touto skutočnosťou vôbec nezaoberal), napadnutý rozsudok odvolateľ považuje aj za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, čo je vadou konania, na ktorú odvolací súd prihliada v zmysle § 380 ods. 2 C.s.p. ex offo.

2.2. Ďalej sa odvolateľ zaoberal tým, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sú jasne uvedené priamo na prednej strane dohody o plnení v splátkach, a to v dňoch 15.09.2009, 15.10.2009, 15.11.2009, 15.12.2009 a 15.01.2010.

2.3. Dojednaný úrok predstavuje odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru a ide o podmienku, ktorá sa nepochybne týka predmetu plnenia či primeranosti ceny, takže ju nie je možné s odkazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať za neprijateľnú podmienku.

2.4. V ďalšej časti sa odvolateľ v odvolaní zaoberal výškou RPMN. Poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová. Zdôraznil, že žalovaný nijakým spôsobom nepoprel tvrdenia žalobcu a nevyjadril sa k účelu poskytnutého úveru.

3. Žalovaný možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu nevyužil (§ 373 ods. 3 C. s. p.).

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 C.s.p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 c) C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozsudok okresného súdu s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). Okresný súd rozhodoval o jednom nároku. Preto aj keď odvolateľ odvolaním napadol iba II. výrok rozsudku okresného súdu, vzhľadom na jeho závislosť s I. výrokom a najmä dôvod zrušenia (nepreskúmateľnosť rozsudku) odvolací súd dospel k záveru o potrebe zrušenia celého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

5. Medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A , s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky napr. aj v náleze III. ÚS 119/03. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

6. Odvolací súd je toho názoru, že odvolaním napadnutý rozsudok nespĺňa atribúty zásad spravodlivého konania. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Z obsahu spisu a najmä odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Z dôvodov rozsudku okresného súdu nevyplýva, k akým právnym záverom súd prvej inštancie dospel, absentuje vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahy, ktorými sa súd prvej inštancie riadil pri hodnotení dôkazov a pri ustálení právnych záverov. Okresný súd v odseku 7 odôvodnenia svojho rozsudku uvádza skutkový stav, ktorý zistil a v odseku 8 uvádza, že vzhľadom na uznesenie odvolacieho súdu posúdil „vzťah ako zodpovednostný.“ Nevysvetlil, o ktorý vzťah zodpovednosti ide napriek tomu, že občianske právo rozoznáva niekoľko druhov zodpovednostných právnych vzťahov. Ako už uviedol odvolací súd v uznesení č. k. 12Co/216/2017-72 zo dňa 27. júla 2017, pre posúdenie aj otázky premlčania nároku je kľúčové, či sa žalobca domáha plnenia zo zmluvy alebo zo zodpovednostného právneho vzťahu (náhrada škody), kedy je súd viazaný len výrokom o tom, že bol skutok spáchaný a kto ho spáchal. Odvolací súd poukázal na to, že jednou z obligatórnych náležitostí žaloby je pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, aj na to, že žalobný petit musí mať skutkový súlad s opisom skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu. Súdu prvej inštancie pripomenul, že v prípade nedostatku podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu má možnosť požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 C. s. p.). Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie sa týmto pokynom odvolacieho súdu ani touto procesnou normou neriadil. Z jeho rozhodnutia nie je zistiteľné, prečo aplikoval právnu úpravu týkajúcu sa zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (ako uvádza v odseku 10 odôvodnenia), alebo či posudzoval zmluvný vzťah strán sporu. Ak súd prvej inštancie posudzoval bezdôvodné obohatenie, chýba odôvodnenie jeho jednotlivých atribútov aj riadne odôvodnenie záverov týkajúcich sa plynutia premlčacej doby. Odvolaciemu súdu potom nezostávalo iné ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, a to aj napriek ustanoveniu § 390 písm. a) C. s. p., pretože súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil pokynom odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie nie je pre nedostatok odôvodnenia preskúmateľné. Odvolací súd pritom zdôrazňuje čl. 3 ods. 1 základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je potrebné každé ustanovenie tohto zákona potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Odvolací súd v odvolacom konaní nedisponuje právnymi prostriedkami umožňujúcimi odstrániť alebo napraviť nedostatok odôvodnenia súdneho rozhodnutia súdom prvej inštancie, ktoré je porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

8. V ďalšom konaní súd prvej inštancie nové rozhodnutie, ku ktorému dospeje, odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., resp. v zmysle § 236 C.s.p.. Tomu však bude predchádzať postup podľa § 129 ods. 1, 2 C.s.p., takže okresný súd žalobcu vyzve na opis rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, či sa domáha plnenia zo zodpovednosti za škodu (prípadne bezdôvodného obohatenia), alebo zmluvného plnenia. Ak sa domáha plnenia z titulu zodpovednosti za náhradu škody, súd prvej inštancie vykoná dokazovanie za účelom zistenia jej jednotlivých atribútov (porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou), existenciu ktorých musí žalobca najskôr tvrdiť a aj na výšku škody vzhľadom na to, ako už uviedol odvolací súd v uznesení č. k. 12Co/216/2017-72 zo dňa 27.07.2017, keďže súd je viazaný len výrokom o tom, že bol skutok spáchaný a kto ho spáchal a ustálenie výšky škody v trestnom konaní bolo len kvalifikačným znakom trestného činu. Ak je predmetom konania plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, vykoná súd prvej inštancie ex offio jej súdny prieskum; rovnako bude postupovať aj v prípade, že je predmetom konania náhrada škody, ktorej výšku bude potrebné ustáliť.

9. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).